

Eurozóna - chtěně nechtěná ...

25.července 2006 Miroslav Ouzký

Při posledním plenárním zasedání Evropského parlamentu v Bruselu byla projednána a vzápětí odhlasována zpráva o rozšiřování Eurozóny v oblasti nových zemí. Tato zpráva zůstala, zřejmě i díky vrcholící předvolební kampani v ČR, téměř bez odezvy.

Pro hlasující české europoslance bylo trochu smutné, že z nově přistoupivších zemí byly tři vyzvány ke vstupu do Eurozóny k 1.1. 2007. Jednalo se o Slovinsko, Litvu a Estonsko. Přiznám se, že jsem tiše záviděl kolegům z Estonska, kteří reprezentují tohoto pobaltského ekonomického tygra a kteří vyslechli pochvalná sdělení o estonské ekonomice, aby v zápětí mohli oznámit, že jejich vláda s poděkováním vstup do Eurozóny odmítá a hodlá ho o několik let odložit.

Nepatřím k lidem, kteří by na vstup České republiky do Eurozóny spěchali. Zatímco např. u Shengenského prostoru jsem zastáncem co nejrychlejšího vstupu, u Eurozóny bych datum vstupu klidně posunul až na rok 2012, či ještě později. Důvody pro to jsou jednoznačné. Vstupem do Eurozóny totiž česká ekonomika ztratí část své konkurenceschopnosti. Stále vidíme jak se dokáže, byť Evropskou bankou svázaný, kurz euro – koruna pohybovat a jak výkyvy oběma směry ovlivňují hospodaření v České republice.

Jak posilování koruny ve vztahu k euru, tak její oslabování je vždy velmi významným hospodářským signálem. Na tomto místě asi není třeba zdůrazňovat, jak jásají naši exportéři při oslabování koruny a jakým způsobem se zvyšuje konkurenceschopnost ČR v Evropě. Na druhé straně pak posilování koruny vůči euru dělá radost našim občanům jako turistům v zahraničí a dává i jisté vysvědčení české ekonomice (byť je toto posilování způsobeno více než-li hospodářským růstem jistým, pro Českou republiku však významným, přísunem zahraničního kapitálu).

Přes výše popsanou nechuť spěchat se zavedením eura v naší zemi bych přesto byl velmi rád v kůži estonských kolegů. Líbilo by se mi patřit mezi reprezentanty země, která je pro své hospodářské výsledky do Eurozóny přizvána. Velmi rád bych poté s hrdostí oznámil, že toto pozvání naše země s díky odmítá!